

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.
MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban: A kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót és Schwarz; Haasenstein és Vogler (Janus), Dukas és Mezei, Goldberger A. Bécsben: Haasenstein és Vogler, (Otto Maasz), Schalek Henrik. Oppelik Alajos, Dukas M.; Frankfurtban: Daube G. L. és Társa; Berlinben: Rudolf Mosse; Bukarestben: Herz I. és Vazina R. hirdetési irodájában

58. szám.

BRASSÓ, Csütörtök, május 21-én.

I-ső évfolyam 1885.

Válasz Brassó város polgármesterének.

II.

A tek. polgármester ur, midőn állításaimat valótlanoknak nyilvánította, bizonyára vagy nem tudta, hogy önérték ember soha sem állít olyat, a mit bizonyítani nem tud, vagy azon jó hiszemben volt, hogy itt nálunk minden a legjobban foly.

Bármelyik eset is álljon, mindkettő megbocsáthatlan hiba, mert egy polgármesternek tisztában kell lenni azzal, hogy minden emberről a tisztességtudást feltételezni kötelesség, és mert ha hivatalát elfoglalta, ismernie kell a viszonyokat.

Avagy nálunk oly sajátságos, felfordult viszonyok vannak, mint sehol másutt?

Lehet! és erre enged következtetni a t. polgármester ur eljárása is.

Mert míg minden más városban az oly állításokra, milyenek az enyéme, vagy fejelemi eljárás vitetnék keresztül az összes hivatalnokok ellen, vagy a sajtóbírósnál keresztetnék elégtétel, — addig nálunk a t. polgármester ur ezen utakat mellőzi és azt hiszi, hogy ha ő egyszerűen valótlanoknak mondja állításaimat, a hivatalnokokat ezzel rehabilitálta és kötelességét teljesítette.

De nem úgy van ám az! A polgármester soha és sehol sem pápa, hogy szavai csálhatatlanok legyenek, és ha úgy volna is, csálhatatlanságának terén és hatáskörén én mindenesetre kívül állok, és ha már e város polgára vagyok, jogom van megkívánni és megkövetelni, hogy a polgármester a törvény és hivatala által reá rótt kötelességeket és ne pápai funkciókat teljesítsen.

Avagy nem tudja a hivatalát és kötelességét? ne tudná, hogy a város minden adófizető polgárának joga és kötelessége a városi vagyonkezelést, a városi ügyeket, a hivatalnokok eljárását és tevékenységét felügyelni, ellenőrizni és ha ezekben hibát lát, felszólalni? és ne tudná, hogy ha valamelyik polgár a fizetett hivatalnokok eljárása ellen felszólal, a kifogásolt eljárást alaposan megvizsgálni épen a polgármester kötelessége? és azt se tudná, hogy a polgárok kifogásait egyszerűen meghazudtolni — a nélkül, hogy az ügyállást meg-

vizsgálná — hatáskörén és működésének keretén kívül esik?

No de hiszem, hogy nem tudja, és én ezért nem is neheztelek; hisz nálunk sok minden lehetséges, a mi másutt képtelenség!

Egyet azonban mindenesetre tudnia kell a polgármester urnak, t. i. azt, hogy midőn kijelentette, hogy a tanácsnál minden rendben van, ezzel konstataulta, miszerint a tanács minden egyes tagja és ő maga is ismerik feladatukat és ennek hiven és pontosan is megfelelnek és hogy ő ezért jótáll.

Rendes körülmények között ez magától is értődik, jelen esetben azonban jó lesz ezen körülményeket alapul elfogadni.

Tehát a polgármester ur is tudja és ismeri hivatását és feladatát és azt teljesíti is!

Tudomásom szerint a t. polgármester ur már évek óta áll ezen város élén, hát kérdem, szíveskedjék kimutatni, hogy hivataloskodása ideje alatt hol, mikor és mely eszmét, tervet kezdeményezte vagy csak pendítette is meg e városban? és mikor s hogyan gyakorolta ellenőrzési jogát a többi hivatalnokokkal szemben eredményesen?

Magam részéről megvallom, hogy ezirányban való működését nem ismerem, arról mit sem hallottam, és nagy meglepetésemre fog szolgálni, ha ez irányban némi tevékenységet felmutatni képes lesz a multa nézve.

Annyit tudok, hogy rendesen minden város ki szokta szemelni polgármesterét és azt szokta választani, ki képessége, szellemi tehetsége, szorgalma, jelleme, megbízhatósága, képzettsége által kitűnik és kiről a város fel is tételezi, hogy a város érdekeit szíven hordani, a városi hivatalokat folyton ellenőrizni és a város érdekében mindazt kezdeményezni, indítványozni fogja, mi a város érdekében szükséges, mert hát egyéb gondja sincsen és azért fizettetik; és tudom azt is, hogy minden valamirevaló város polgármestere tesz és kezdeményez a város érdekében és azt legfőbb feladatának is tekinti.

Hát a polgármester ur mit tett hivataloskodása ideje alatt? Avagy azt hiszi, hogy azért áll a városi ügyek élén, hogy a városi vagyon rossz kezelését és a hivatalnokok tétlenségét és hibáját fődje és védelme alá vegye?

No de hiszen erről még beszélünk; lássuk

a hivatalos „Kronstädter Zeitung“-ban megjelent polgármesteri választ előbb töről hegyre és vizsgáljuk meg annak minden ízét úgy, a mint azt megérdemli.

Dr. Weisz Ignác.

Belföld.

Örökös főrendiházi tagok. A főrendiház az új törvény értelmében f. hó 15-én tartott ülésében választotta meg az ötven örökös tagot. Nagy örömkökre szolgál, hogy ezek között az erdélyi résznek három legjelesebb főispánját találjuk s. p. Gróf Bethlen Gábor (Nagy és kis-küküllő) Gróf Bethlen András (Brassó) és báró Bánffy Dezső (Szolnok-Doboka) főispánokat, kiket ezen új kitüntetés alkalmából szívből üdvözlünk.

A horvát tartománygyűlés vasárnapi ülésén a költségvetést harmadszori olvasásban végleg megszavazta, mire elnök az ülésszakot befejezettnek nyilvánította és az üléseket bizonytalan időre elhalasztotta. Hir szerint a horvát regnikoláris bizottság most már szorgalmasan fogja tárgyalásait folytatni. A tartománygyűlés valószínűleg október hó elsejére fog ismét összehívni.

Vámszerződés Romániával. A kolozsvári s brassai keresk. kamara küldötteiből álló bizottság városunkban f. hó 14. és 15-én tartá az első értekezletet. Tagjai voltak Kolozsvárról Sigmond Dezső, Sigmond Ákos és Gáman Zsigmond; Brassóból Hesshaimer Adolf, Schlandt Gottlieb, Dück József, Lázár Gerő, Popp Gergely és Hintz J. A közös bizottság e két nap alatt letárgyalta s megállapodásra jött a jelenleg még érvényes szerződés pontjai ellen tényleg fennforgó sérelmek és óhajások felett, valamint a vámtarifia XV. szakaszából is letárgyalta mindazon cikkeket, a melyek az erdélyi exportot érdeklik. Az értekezlet általában ama szempontból indult ki, hogy feladata nem lehet más, mint szigorúan ragaszkodni az erdélyi specialis kereskedelmi és ipar-érdekekhez, a melyeknek a jelenlegi vámtarifja oly nagy kárát okoz, s adatokkal tüntetni fel minden egyes kiviteli cikknél, hogy versenyképességéhez minő kedvezményre van szüksége. Ez adatok beszerzése miatt az értekezlet 10—12 napra felfüggeszté üléseit. Mihelyt azonban a szükséges előmunkálatok megtörténtek, a bizottságok nálunk újból összeülnek s egyhuzamban letárgyalják az egész vámtarifát. Az ily módon létrejövő tüzetes munkálatot mindkét kamara fölterjeszti a miniszteriumhoz, hogy a szomszéd Romániával ez ügyben megindítandó tárgyalásoknál figyelembe lehessen venni.

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

Az özönvíz kora és oka.

Irta Radányi József.

Nagyon sokat olvashatni geológiai művekben egy olyan rendkívül hideg időről, midőn hatalmas jegesek (gletscherek) boriták el Európa nagy részét. Svájcz alattok volt eltemetve, lenyultak délre egész az Arno folyóig Olaszországban; a Rajna völgye Baselig egy nagy jégár volt. Franciaország hegyeiről jegesek húzódtak délen a Pyrenaeusok aláig, s még honunkban is feltalálták nyomait a Tatra déli oldalán, valamint a Mátra, s különösen Debreczen vidékén.

Ezen idő a diluviummal egyidejűleg fölépett „jégkorszak“ név alatt ismeretes. És ilyen jégkor a földgömb minden vidékén lett volna egyszer, sőt valószínűleg többször is, ámbár elég sajátságos, hogy a kérdést: vajon minő okok idézték elő? eddigelé kielégítőleg megoldani nem sikerült.

De mi ezuttal nem a geológia köréhez tartozó diluviummal akarunk foglalkozni, mert ennek értelmes megbeszélése, tekintettel az eddigi kutatások, valamint az elágazó hypothesisok bőségére, igen sok tért venne igénybe; hanem csak a hozzánk jóval közelebb eső, bibliai özönvízről kívánunk röviden egyet-mást elmondani, a melyre nézve már írott hagyomány is áll rendelkezésünkre.

Ős-időkben a víz nagy változásokat idézett elő a földön, s úgy látszik gyakran fordult elő az eset, hogy egy egész nép vagy törzs víz által elpusztult, mikor aztán egyes személyek valamely magasabb ponton (hegyeken), melyet a víz el nem ért, megmenekülvén, új népnek, vagy népeknek törzsatyái lettek, kiknek maradékai közt a monda az egykori vizárról fentartotta magát.

Ilyen nagy özön látogatta meg azon népeket is, melyek egykor Chaldaeát, Mesopotamiát, Assyriát s az ezekkel határos tartományokat lakták s a hol a biblia szerint valamikor az emberiség bölcsője ringadozott. A legrégibb írott okmányt ezen özönvízről Layard angol tudós fedezte föl legújabb időben, mint a régi Ninive helyén eszközölt ásások vezetője. Ő ugyan is e város romjai közt egy halom, ékiratokkal teleirt cseréptáblát talált, számszerint 10—15 ezret, melyeknek megfejtését első sorban Smith Györgynek, az assyr tanulmányok jeles tudósának köszönhetni. Ezen táblák az özönvízről szóló hagyományt is tartalmazták, úgy mint az Chaldaeában emberemlékezet óta fenállott, és Kutha városában legalább is 2000 évvel Kr. e. már megírva volt, a honnan azután másolatban Ninivebe jutott. E táblák tartalma meglehetősen összevág a Berossosól (ki Kr. e. 260-ban Babilonban élt) a melyre maradt tudósítással. Mint ezen babiloni születésű pap beszélt, Chaldaeában a vízár előtt

432,000 évig istenkirályok uralkodtak, számszerint tizen, kik közül az első Aloros. az utolsó Xisuthros nevet viselt. Az utóbbinál egy éjjel álmában Bel isten megjelentvén, megparancsolá neki, hogy készítsen egy hajót övéi, rokonai, társai és barátai számára, s abba ételt, italt, szárnyas és négy lábú állatokat bőségesen helyezzen el, mert Daesios hó 15-ik napján az egész emberiség áradás által el fog töröltetni a föld színéről. Meghagyá egyszersmind neki, hogy az emberek tudományait és ismereteit feljegyezvén, Siparis napvárosban rejtse el. Az istenfő Xisuthros ennek folytán a hajót fölépíté, melynek hossza 5 stadium (927 méter), szélessége 2 stadium (371 méter) vala; magassága nincs megadva.

A vízár bekövetkezett, s miután megint elfolyt, Xisuthros madarakat bocsáta ki, melyek azonban sehol eledelt nem találván, a hajóba visszatértek. A később kibocsátott madarak visszajöttek ugyan, de iszapos lábakkal. Harmadszor a madarak többé vissza nem tértek. Erre Xisuthros nejével, leányával és kormányosával kilépett, oltárt épített és áldozott az isteneknek, miközben egyszerre kíséretével együtt eltűnt, de a hátrahagyottak egy égi hangot hallának, mely meghagyá nekik: Térjenek vissza Babylonba, mert a föld, hol vannak, Örményország. ássák ki Sipariban a szent íratokat s adják át az embereknek (kik tehát ekként még sem jutak a vízbe mindnyá-

Külföld.

Angol-orosz konfliktus. Az afgán kérdésre vonatkozólag Londonban szétszórott kékkönyv kellemetlen benyomást keltett. A tory-párt közlönyei Oroszországot támadási szándékkal, vakmerőséggel és ravaszsággal s az angol kormányt gyöngeséggel, hiszékenységgel és határtalan engedékenységgel vádolják. A »Standard« az írja, hogy a kékkönyv bevallja a teljes kudarcot, mely megalázó Angolországra és végzetes a kormány tekintélyére nézve. A »Daily-News« azt tanácsolja a kormánynak, hogy ne higgyen többé Oroszországnak. — A »Daily-News« értesülése szerint a határkérdést illetőleg felmerült véleménykülönbséget csak alárendelt jelentőségűek és nem veszélyeztetik a kielégítő megoldás valószínűségét.

Román lapszemle.

Vig jelöllet a színház után című cikkben a »Gazeta« 99. számában idézi a »Kol. Közlöny« után Urdea és Odor csernátfalusi gr. kel. lelkészeknek Kovács Gyula nagy művész hazánkfiahoz intézett beszédeit, melyeket szerinte csak a furfangos csángó levelező pingált és elvárja az említett lelkésztől, szóljanak, illik-e róluk ilyen furcsaságokat írni? Most tehát a lelkészeknek kell személyesen megjelenni a Gaz. tribunája előtt, mert a sz. kötelessége minden igazhitű mahom... akarom mondani minden románnak. Már ha én az ő helyükbe volnék, megköszönném ezt a gyerekes megidézést.

Ugyan csak azt teszi Hodós budapesti egyetemi bölcsészettan hallgatóval is. Ezt is szeretné maga elibe idézni, hogy miként írta a román nyelvnek a magyarra és megfordítva a magyarnak a román nyelvre való befolyása című értekezését, melyért 50 frt jutalmat kapott. Szeretnők — úgy mond — tudni a módot, hogy miként értekezett ezen feladat felett, hogy megjutalmazták. Tehát második megidézés! Szerencse, hogy nem idézi meg Trefortot is, hogy inteni mert helyeslőleg arra az údára. Na, ez is megtörténhet, csak várjunk. Őseink karddal szereztek e hont s mi hódítunk meg a szellem erejével, mondá az óda-költő s erre Trefort fejével intett. Hm, hm!

Egy kis házi baj is kiütötte magát a brassói románok között a közelebbi napok alatt. Az a bizottság, mely 1883-ban olyan szépen fogadta volt az erdélyi román népmívelődési egyesület hazai tagjait és külföldi vendégeit, két év alatt nem ért rá beszámolni. A G. ezért első sorban egy román ügyvédet szorított meg, de ennek segítségére jött a bizottság elnöke s így két év eltelte után csak elkészül s napvilágot lát ama számadás.

Nagyobb baj ennél az, hogy b. Bánffy Dezső főispán 10 éves jubileuma egészen kihozta sodrából a Gazetát s így kiált fel emiatt: »Mindég azt mondotuk, hogy többre becsüljük az önkény-uralmat, mint az olyan álkormányosságot mint az a mostani, a mely legfényesebb pályát nyit némely embereknek, minő br. Bánffy is, kik csak az életérdekei teljes nemtudomásával és azok nyelvének, nemzetiségének üldözésével tűnnek ki, kik olyan szerencsétlenek, hogy általa igazgattassanak.«

»Szegény ország, minő kezekbe jutottál!»

»Ki ez a Bánffy? Erre a kérdésre — úgy mond — megfelelnek a deési és beszercei harangozók alias — levelezők. Ezek hozták méregbe a Gaz., na, meg az a Kolozs. Közlöny is, mert ez is kipletykálta, hogy miként bánt el br. Bánffy egy községi román jegyzővel, a ki nem tudott magyarul. Hát úgy, hogy nem szólott hozzá s midőn a jegyző haza ment, fel volt függesztve. Kevés idő múlva megint az a jegyző felkereste br. Bánffy főispánt: ekkor már tudott magyarul s így midőn haza ment, hát kinevezését ismét megkapta. Bizony nem jó volna, ha az a

jan). Ezután gyalog Babylonba mentek, az iratokat kiásták, számos várost alapítanak, s Babilont is újból fölépíték.

A ninivei cseréptáblák is lényegtelen eltéréssel Berossos fenti elbeszélését tartalmazzák: Hasisadra (ugyanazon őselőd, mint Berossosnál Xisuthros) hasonlóan parancsot vesz, hogy egy hajót építsen, de a melynek hossza csak 600, szélessége pedig 60 rőf legyen. Ebbe elhelyezte „a nép fiait mindegyikbe, s ellátta a bárkát áldozatokkal, sok borral, sok étellel stb. Most elkezdte az eső mennydörgés és vilámlás közt hullani; hat napig tartott; mint a nád úgy usztak a hullák. A hajó Nizár hegyén megállapodván, a hetedik napon Hasisadra egy galambot küld ki, majd egy fecskét, ezek mindketten visszatértek, végre egy hollót, mely nem tért vissza. Erre az állatokat kibocsátá, oltárt épít és áldozott. „Az istenek legyenek módjára sereglettek az áldozat körül.“

A Mozes genesisében előforduló özönvizet a bibliából mindenki ismeri. Az összhangzás annyira szembeötlő, hogy mind a három versionak közös eredete kétségtelen. Xisuthros Berossosnál, Hasisadra az ékiratokban és Nőé a bibliában egy és ugyanazon személy.

(Vége következik).

br. Bánffy még valaha brassómezei főispán találna lenni. Kürthy nem banná. Hanem vigasztalódjék a G., mert Romániában nem egy, de mindenik prefectu egy-egy br. Bánffy. Szólítson meg csak ott valaki magyarul egy prefectut: tudom megemlegeti a magyarok Istenét!

És ezt a br. Bánffyt még a korona is kitüntette! Na, lett erre Náséudu-Bistritia-ban iszonyu szomorúság. Soh'se busuljanak, hiszen megmentette a hazát Kammer besenyői száz pap, midőn a közm. egyeslet megkeresését félre tette és így a nemzetiségek békéjét megtartotta. Na, ebből még Dekán lesz! Br. Bánffy pedig megmaradj basának, mert ilyen rangja is járja ám neki! »Semmi sem világítja jobban meg Tisza politikáját a nemzetiségekkel szemben, mint az a buzgalom, melyet az ő teremtménye kifejt a román és német nyelv üldözésében. Hiában való a törvényre hivatkozás: Tisza és Bánffy ezt felelik: A törvény mi vagyunk« s úgy magyarázzák, mint érdekeik kívánják. Ma nagy igazán danolja a nép: »Nincs, nincs igazság!« Szörnyű egy állapot! S mind ez miért? Azért hogy br. Bánffyt a korona kitüntette, hogy ő mltga talpig magyar; mert hogy úgy üldöznék a román és német nyelvet, melyeket ő is beszél; mese, mese meskete! De hát ilyen ma minden magyar a G. szemében. A Brassó városi rendőrszolgá, Nagy S. fogarasi árvaszéki ülnök, Várady Károly a kolozsmegyei kir. tanfelügyelő ez ám még a legény, br. Bánffy a főispán és a többi tetején Tisza miniszter elnök. Hova legyünk, hova legyünk!!

De hát mit tett az a Várady Károly tanfelügyelő, hogy úgy megnyomta a Gazeta szívé? Elbeszéli ezt egy mezőszéki ilyen formán:

»Megjelent Örményesen, oda hívatta súlyos büntetés terhe alatt a környékbeli tanítókat, megvizsgálta okmányait, a tanulókat számba vette nemzeti-eg, vallás és életkoruk szerint; megvizsgálta, hogy hány tanító tud magyarul s hány nem tud, hányan tagjai az országos tanítói nyugdíj-intézetnek. És szörnyűség csak olvasni is: mind ezeket beírta egy nagy táblájú könyvbe! Intr'o carte mare cu paretii groși!

Ez már még is rettenetes valami! De hát mit is tett voltaképpen az a tanfelügyelő? Hát készíti a megye tanügyi törzskönyvét, melyet egy év lefolyása alatt az egész országban meg kell készíteni a tanfelügyelőknek, a melyben még az is be lesz írva, hogy hány román tanító tud és hány nem tud magyarul s hányan tagjai avagy nem tagjai az országos tanítói nyugdíj-intézetnek. Emiatt okvetlenül fel fog fordulni a világ!

Aztán még állami iskolákat is akar állítani az a Várady tanfelügyelő Oroszfáján Soptéren ezekben a román községekben.

Aztán talált egy tanítónál egy tiltott tankönyvet és megintette a tanítót, tehát nem adta az államügyész kezébe! Oh rettenetes ember, hiszen így azt érted el, hogy az ottani román tanítók ezután még jobban fogják becsülni Moldovanu eltiltott historiáját! Trebuie să punem un preț mai mare pe acésta istoriă!

És a Gazeta szerkesztője nem jegyzi meg csillog alatt, hogy ne bolondozzanak, mert megkeserülhetik ezt a prețiut!

Czenkalji

Városi perek.

III.

Urez György haszonbérben birta Brassó városától a Gartsin-patakon lévő középső malmot 725 frt évi haszonbér mellett. Bérle 1878. év január 22-től fogva hátralékban maradt a haszonbérrel, de a város csakis 1880. április 26-án lépett fel Urez György ellen, midőn ez már halva volt és már 1148 frt. 75 krral hátralékban maradt. Csakis a véletlen hozta magával, hogy a város a fenti összegből 800 frtot megmentett, mert ez összeg Brassómezei árvaszékénél hevert és ment valami denunciáns e körülményt, az örökösök iránt táplált bosszúból, a városnak feljelentette.

A város ezután kénytelen volt a malmot tovább adni, még pedig évi 745 frt helyett 505 frtért. E különbözetért szintén beperelte a város Urez hagyatékát 165 frt erejéig, de fedezetet az első ügyben 338 frt 75 kr és a jelen 165 frt és a számos költségeért nem nyert. E mellett megjegyzendő, hogy az alperesi hagyaték mindkét perben gondnok által volt képviselve, kit természetesen felperes város közönsége fizetett.

Im kérdjük: ki oka annak, hogy Urez Györgyöt nem perelték akkor, midőn már az első két részlettel hátralékban maradt? Miért hagyatott a bérletben haszonbér fizetése nélkül 2 álló évig? hol volt a cautio?

Ki kártalanítja mindezekért a várost? hány évig kapott a város a malomért 745 frt helyett 505 frtot? és ki itt a hibás, ha nem azon tisztviselő, kinek erre felügyelnie kell, mert ezért kap fizetést? és hol ellenőrizte jelen esetben a t. polgármester ur azon tisztviselőt, kire ezen ügyük bízva van, és hogy ellenőrizte a kezelést, mikor ilyesmi történhetett és mikor azt állítja, hogy nálunk minden hivatalnok kötelességét pontosan teljesíti?

Avagy nálunk a kötelesség mulasztás is hivatás teljesítés?

x.

Vidéki élet.

Hétfalu növekedő honvédei.

Hétfalu, 1885. május 16.

Ha az 1849. évi szabadságharcban jónak bizonyultak a hétfalusi magyar honvédek s jelenleg is örömet szolgálnak hazánkat, királyunkat s nem irtóznak a sorozástól, mint a velük lakó oláh ficsorok: igen szép gondolat volt gondoskodni arról, hogy e dicső intézményt e vidéken már iskolás korukban megkedveljék a csángó fiúk (hát a románok?) s úgy szólva játszva megtanulják a fegyvergyakorlatot.

Még is jó ez a csángó nép. Itt nincsenek pártok, szívesen fogadnak minden üdvös indítványt, jobb párt, bal párt itt ismeretlen, minden óhajításuk az, hogy magyarságukban, jólétükben csorbát ne szenvedjenek, perelnek Brassóval a világ végéig, mert megtanulták a szász püspöktől: »a másét ne vedd el, de a tiédet se hadd el.« Egyébüirt irtóznak az állami iskolától, mert a felekezetek nagyobbak akarnak lenni az államnál. Pedig olyan kedvesek ezek az állami iskolák, mintha mindenféle felekezeti tanulónak csak egy vallása volna. Még csak egy hiányzik, a templomok államosítása, hisz, ha a vegyes felekezeti házas felek otthonn együttl, egyesült erővel imádják a szeretet istenét, miért ne tudnák ezt szépecskén, egyesület megtenni egy közös templomban?

De hová jár az eszem? hiszen fegyvergyakorlatról akarok írni, még pedig fapuskákról, melyek még távolról sem hasonlítanak Uchatus ágyúhoz. — Igen könnyű ezek megszerzése; székely kerekések, asztalosok akár ezeret is kifárnak néhány piczuláért egy nap alatt, s aztán vigyázzon Hunnia ellensége, mikor a tortos csángó fiúk így felfegyverkezve, oda kiáltják a támadó világnak: »ne bántsát a magyart!«

Ily vitéz seregbe büszke lehet első sorban Koós Ferencz kir. tan. és tanfelügyelő ur, ki a fegyvergyakorlatot meghonosította iskoláinkban. Nem is volt neki soha olyan jókedve, még Nagy-Szeben bevételével sem, mint mikor az idei tavaszi vizsgák végeztével a csernátfalusi vásártéren 3—400 puskás tanuló tiszteltgette előtte. Nem mondta, de mégis mintha mondta volna: »csángó fiaim! Hétfalu igen kicsiny számotokra, mentetek és hódítsátok meg az egész Barcaságot.«

Ne vitassa el senki, hogy nem Bácsfalúé volna az érdem, hogy ezek a szittya vitézek dobszó mellett tehettek le a fényes vizsgát a fegyvergyakorlatból. Dobszó nélkül nem ért volna az egész czeremónia egy fakóvát. Pedig csak 20 forintba kerül az egész tudomány. Jól is verte az a 11 éves nebuló azt a dobót; nem csoda, hisz császári dobostól tanulta meg ezt a mesterséget.

Mintha most is hallanám a bácsfalusi iskola előtt Petke Károly dörgő hangját: »indulj!« És leng a két zászló és megperdül a dob és megindul a puskás sereg Türkös felé. Félre álljon, a ki gyalog! De biz azért tele lett az utca néző közönséggel és volt öröm, milyen nem volt még Bem táborában sem. — A türkösi iskolához érve, még kétannyi puskás tanulót olvasztott magába a megpihenő sereg. Ismét elhangzik az »indulj!« szó, megperdül a dob s halad a sereg a csernátfalusi iskola elé, hol a vizsgát tartó tanfelügyelő urnak tiszteltgette, ügyesen forgatva azt a fapuskát minden kigondolható vezényszóra. — Itt sincs megállapodás. »Jézus Mária! mi lesz ebből?« kiáltja egy vén asszony, midőn látja, hogy a csernátfalusi puskások is csatlakoznak s Teleki veszi át a vezénylest, mert a bácsfalusi tanító ur már kifáradt. Gyermekkel a vén emberek is gyermekeknek érzik magukat. A dob újra megperdül, a hadtest hosszú vonalban, hol kettős-, hol négyes sorban siet a kitűzött központra. A kis billegő, de szabályos lépésű hovádeket mint utóvéd kíséri a tanfelügyelő ur számos tisztjeivel. Láttál-e öreg atyát sétálni felnőtt fiaival? Azt mindenki tudja, hogy az öreg ur kifogyhatatlan élezelkedéseiben, hát még mikor ilyen örömnappja van!

De már a csernátfalusi vásártéren állunk hosszú két sorban, hol Michaelis Lipót tanító elfújja a Lehel kürtjét; »mikor Bécsben hideg volt, akkor Pesten meleg volt«; alig hangzott el ez megfordítva is, de ekkor már bús nota, — ime, egy más zászlós sereg közeledik felénk, s mikor ügyes fordulattal a miénkhez lapul, oly egetverő éljenzésben részesül, minőt még Brassóban sem szoktak hallani. (Itt csak »Hoch«-ok vannak divatban. Szerk.)

Itt a vezényszót Dánér hosszufalusi tanító veszi át. Nehogy a többi tanító urakat megsértsem, mindegyik büszke lehet tanítványaira s a jól sikerült fegyvergyakorlati vizsga örömeiben mindnyájan osztozhatnak. Dánér ur megérdemli, hogy fizetés nélküli kapitánynak előléptetessék. Hadd fizeszen valamit az ég is!

De hol marad Kovács Mihály? Megfújja a hangszípót, a dob elhallgat s felzeng négy hangon a faragóiskolások ajkáról: »Szittya vitézek« és »Fel, fel vitézek«, s négyes sorban menve, oly meghatóan énekeltek e dalokat, hogy nemcsak én, de tán minden összesereglett magyar örömkönyeket hullattunk.

A tanító-kapitány ur végtére elléptette a kis honvédeket a tisztikar és roppant népség előtt s nyuga, és kelet irányban elbocsátotta őket, azon reményben, hogy az öreg ur meg lesz elégedve a legelső ilyenmű vizsgával.

Hétfalusi.

A fogházörök fizetése.

— Levél a szerkesztőhöz. —

Segesvár, 1885. május 12.

Tekintetes szerkesztő ur!

Folyó évi május hó 7-iki 54. számú becses lapjában a csendőrség és fogházörök szigorú, és nehéz

szolgálat, valamint zsoldja felemelése és az utóbbiak osztályozása hangsúlyoztatott.

Czikkiró urnak részéről mindenben igazat adok, azon megjegyzéssel azonban, hogy miután az országos fegyintézeteknél az örök szintén osztályozva vannak, s évenként 2 pár fehér ruhát és naponta 84 dekagr. kenyeret is kapnak, azon kívül, mint a katonák, olcsó dohányban részesülnek, miért vannak kizárva e kedvezményből a törvényszéki fogházörök, holott ezekkel egyenlő szolgálatot teljesítenek.

A mi az osztályozást illeti, igenis helyesnek és üdvösnek mondhatam, mert Kolozsvár és ehhez hasonló nagyobb városokban a kiadás mérlegét nem lehet a többi kisebb városok kiadás mérlegével összehasonlítani; ebből kifolyólag nemcsak a zsold, de egy szerszám is lakpénz is felemelendő, illetve osztályozandó volna.

A tekintetes szerkesztő ur becses engedelmeivel még egy körülményt említenék itt fel. A tisztviselők legnagyobb része tíz éves szolgálat után megfelelő pót-díjban részesülnek, míg a kisebb javadalmazásuk s szolgák innen is kizárva, holott senki jobban nem érdemelné azt meg, mint azok, a kik éjjel-nappal tetteiket, fegyveres szolgálatban állnak, ezek pedig a fogházörök. Ajánlom e sorokat t. szerkesztő ur b. figyelmébe

Egy fogházörömester.

Szinészet.

Tegnapelőtt május 19-én bérletben Rónaszékinél a czimszerepben a Brassón és általában annyira kedvelt „Koldusdiák” került színre. Hogy részrehajlónak ne tűnjünk fel, — nyíltan kimondjuk, hogy az előadás nem sikerült, és ha nincs Rónaszékiné a czimszerepben, a darab végét bevárni teljes lehetetlenség lett volna, még pedig annál inkább, mert ez estén maga a zene is — és ez rendkívüli valami — hibákba esett. Persze, a legszerencsétlenebb véletlen még azt is magával hozta, hogy Viháry rosszulléte folytán szegény Fekete gyerekek utolsó perczben kelle Ollendorf szerepét átvállalni; egy szerepet, melyet Viháry kitűnően adott volna, de Fekete legjobb akarat mellett adni képtelen volt. Ő nem énekes és ily szerepekhez nagyon kezdő és nagyon fiatal. A ház majdnem zúfolva volt és nagyon háládatosnak mutatta magát egyes, tapost nem érdemelt szereplők iránt is. Rónaszékiné gyönyörű énekével, szép játékaival és elragadó mosolyával elhomályosította a rossz szereplőket, míg Nógrádi tenorját napról-napra szívesebben és nagyobb örömmel hallgatjuk. Tolnay Hermin és Matousekné igyekeztek kötelemeiknek megfelelni. Eszkeiz kitűnően énekelt mint fogházör, holott mi eddig e szerepben csak komikumot ismertünk minden ének nélkül. A mi azonban a kórust illetve és különösen a női-kart, mi is azt mondjuk: „spongyát rá!” — nagyot, vizeset, hogy árvíz legyen belőle.

E helyen meg kell említenünk, hogy „Több bérlet” igen jogos panaszt emelt nálunk az igazgatóság azon nem indokolható eljárása ellen, hogy május 3-ika óta még nem volt bérletelőadás s hogy a bérletben ígért előadások szünetben adatnak. Minthogy azonban e panasz az igazgatóság újabb intézkedése által tárgyalanná vált, ennél fogva felesleges is annak közlése. Ajánljuk azonban az ügyet az igazgatóság figyelmébe.

A közönség köréből.*)

Brassó, 1885. május 19.

Tekintetes szerkesztő ur!

Becsés lapjának 56-ik számában, a Brassóban építendő királyi törvényszéki palota létesítéséről szóló cikkben személyem úgy van feltüntetve, mint hogy ha az, ha az állam részéről itten egy törvényszéki épület létesítenék, nagy részben az én érdemem volna; ezzel szemben kérem tudomásul venni, miszerint ezen leendő építkezés tárgyában minden lépést felsőbb utasítás alapján tettem és így abban, ha a kérdéses épület létesül, nekem semmi érdemem nem lesz; továbbá hogy az utóbbi időben az építkezésre vonatkozólag én semmi utasítást nem kaptam és arról, hogy a királyi főügyész ur ő méltósága ez ügyben közelebből Brassóba utazik, tudomással nem bírok.

Tisztelettel

Kenyeres Adolf,
kir. ügyész.

Helyi és vidéki hírek.

Szerenade. Tegnap este 8—9-ig gróf Bethlen Andrásné ő méltóságát a 2-ik számú cs. kir. gyalogezred zenekara szerenáddal tisztelte meg.

Svéd és Norvégia királynéja, Sofia, II. Oszkár Frigyes neje a Budapest-brassói gyorsvonattal 20-án ide érkezett, innen állítólag Sinajából küldött külön udvari vonattal Károly román királyhoz utazott Sinaiába.

Elveszett. Egy apró gyöngyökkel kerített vörös kövű gyűrű elveszett. A megtaláló kéretik, szíveskednék azt lapunk kiadóhivatalában leadni, hol illő jutalomban részesül.

Vizsga. A helybeli róm. kath. főgymnázium 8. osztálya f. hó 20-án d. u. tartotta osztályvizsgáját. Ő ömünkre szolgál konstatalhatni, hogy a siker minden tekintetben kitűnő. Az ifjak igen szép képzettséggel lépnek az érettségi vizsgálat elé, mely június 5—6. napjain leend.

Majális. A brassai román kereskedelmi ifjak egylete, melynek élén lapunk érdemes kiadója, Alexi Theochár ur áll, ki fáradhatatlan az oly nemes célú egyesületek alakításában, melyek nem politikával, hanem önképzéssel s közgazdasági helyzetünkkel foglalkoznak, f. évi május 24-én vasárnap, a Magyarokönél igen szépen igérkező majális rendez., melyre a t. közönséget meghívja. Gyülekező hely d. u. 1/2 óra-

*) Az e rovat alatt megjelenő közleményekért nem vállal felelősséget a szerk.

kor a színház utca. Rossz idő esetén a majális jövő vasárnapra halasztatik.

Postaelmaradás. Az e hó 20-án délutáni gyorsposta ismeretlen okból valahol az uton egészen kimaradt; talán újból tengelygyuladás történt, mert takarékosági szempontból tartalékkocsit nem készítettnek!

Majális. A brassai román ifjuság f. hó 19-én tartotta igen látogatott majálisát a Magyarokönél (alias Éhezett-kő.) A majálisra a százsz deákok nagy számában mentek ki s mint értesülünk, ez alkalommal egy szerszám szép testvérísülési ünnep is volt a román és szász tanulók között. Ezen csak örvideni tudunk. Bizonyosága, hogy belátják, minő üdvös dolog az a béke s testvéri egyetértés.

Közgazdaság.

Trieszti általános biztosító társaság (Assicurazioni Generali). Lapunk hirdetményi rovatában közöljük ezen 1831-ben alapított, nemcsak legregibb, hanem egyszersmind a legnagyobb biztosító intézetekhez tartozó társaság 1884. évi, immár 53. évi zárszámadását és mérlegét. Az összdíj- és illeték-bevétel a most lefolyt évben, az összes biztosítási ágakban, kitett 13,758,097 frt. 20 krt, a tőkék kamata fejében pedig bevételeztetett 1.200.518 frt 63 kr. Az 1884-ik évben 42,543 kéresterben kifizetett kárösszeg 8.637,596 frt 12 kr, s így a Generali alapítása óta 558,581 kár esetben, 178.423,338 frt 51 krnyi kártérítést adott. Az 1.644,965 frt 25 krral kimutatott bő nyereségből első sorban is az ez irányban, igen óvatos társasági alapszabályok intézkedéseinek megfelelőleg, a 316,296 frt 8 krnyi értékpapírnyereség az árfolyam-hullámzások fedezetére alakított tartalékhoz csatoltatott, mely ennek folytán 845,574 frt 93 krra emelkedett; továbbá 300,000 frt az ingatlan tartalékhoz iratott, mely ez által 707,145 frt 65 krra gyarapodott. Habár a jégbiztosítási ág csak 154,244 frt 38 krnyi nyereséget mutatott fel, mégis kerek összegben 200,000 frt fordítatott jégbiztosítási tartalék alakítására, melynek az a rendeltetése, hogy ezen igen veszélyes biztosítási ágban a rosszabb évek terhesebb vesztesége ellen némi fedezetet nyújtson. A díjtartalék 1.100,2000 frt 30 krral szaporodott, úgy, hogy az 1884. évi december 31-én 20.176,592 frt 39 krnyi tekintélyes összeget ért el. Az intézet összes biztosítási alapjai ezek szerint, a lefolyt évben 1.974,521 frt 94 krral gyarapodtak és kitesznek részvénytőkében és készpénztartalékokban 31.490,875 frt 82 krt, mely is, mint azt a közöltet vagyon-kimutatás igazolja, teljesen jó értékekben van elhelyezve. A tartaléktőkék ily busás gyarapítása mellett is, az intézet abban a helyzetben van, hogy a 315 frttal befizetett részvények után 300 frankot vagyis 120 frt aranyban fizet osztalékul. Az intézet üzletének folytonos haladását és tartós fejlődését nagy mértékben elősegíti a már birt biztosító állag. Az elemi biztosítási ágban jövő években esedékes díjkötelezvények 21.066,641 frt 33 krra mennek, az életbiztosítási ágban pedig 1884. évi december 31-én 83.174,458 frt 78 krnyi tőke volt biztosítva.

Felelős szerkesztő: Sztérenyi József.
Kiadótulajdonos: Alexi könyvnyomdája.

H I R D E T M É N Y E K.

3124./1885. számhoz.

(125) 1 3

Árverési hirdetmény kivonata.

A brassói királyi törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az I-ső osztrák-magyar birodalmi tisztiegyet brassói takaréks- s előlegező társulat végrehajtónak Pittis Bonifacius és Muska Miklós brassói lakos végrehajtást szenvedő elleni 185 frt. tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék területén lévő, a brassói 2480. számú telekjegyzőkönyvben A+3047. és 3048 helyrajzi számú fekvőből Pittis Bonifaciust illető fele részére 908 frt kikiáltási árban, és a 959. sz. tljkvben A+1182₁, 1182₂, 10260., 14123., 24899. hrjz. sz. fekvőből Muska Miklóst megillető fele részére az árverést 699 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebbi megjelölt ingatlanok 1885. évi július hó 6-ik napján délelőtt 9 órakor ezen kir. törvényszék tlkkvi irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak — végrehajtató vagy képviselője kivételével, az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvényezikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1 én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. törv.-cikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Brassóban, 1885. évi április hó 11-ik napján, a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnál.

Deési, elnök.

Fára, jegyző.

4529./1885. szám.

alisp.

Hirdetmény.

Brassó megye közigazgatási bizottsága az 1885. évi 286, 287, 288, 294. és 295. számú rendeletével a törvényhatósági utakon folyó évben teljesítendő munkálatokat engedélyezte, és pedig:

- 1) Az ó-sánczi uton az I. III. és VIII. sz. Előmérlet-költségvetés szerinti helyreállításokat (1312 frt + 1205 frt 86 kr + 338 frt) 2855 frt 86 kr.
- 2) Az ó-sánczi út 0—10. klm. szakaszán a II. IV. V. VI. és VII. sz. műv. sz. munkákat (196 frt + 147 frt 37 kr + 181 frt 63 kr + 181 frt 40 kr + 440 frt) 1146 frt 40 kr.
- 3) A Keresztényfalva—Volkány—Fekete-halmi uton levő 3 számú átereszt építését 180 frt.
- 4) A Tatrag—Bodzai uton levő 2. sz. hid javítását 1200 frt.
- 5) Utárkok kiemelését több uton . . . 1270 frt.
- 6) A Prázmár—Bodzai utoni Tatrag-hidnál korlátokat Háromszék megye határára 269 frt.
- 7) Kerékvőök felállítását több uton . 941 forint erejéig.

A fentemlített munkálatok foganatosításának biztosítása céljából az 1885. év május hó 23-ik napjának délelőtti 9 órájára a brassó megyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 9 órájáig a nevezett hivatalhoz annyi-val inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni. — Az 1., 2., 3., 4., 5., 6. és 7. szám alatt felsorolt munkálatokra külön-külön ajánlat lesz benyújtandó.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett magy. kir. államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban, naponként megtekinthetők.

Kelt Brassóban, 1885. évi május hó 7-én.

Roll Gyula,
kir. tanácsos alispán.

A legjobb borderítő szer.

Egy ismert balatonvidéki borkereskedő feltalálta azon **borderítő szer**, mely a legfőbb és legzavarosabb bort is **3 nap alatt kristályfénnyé teszi**, a nélkül, hogy a borban utózt vagy butellálásnál a legeszkélyebb csapadékot hagyná az üvegben. — Ezen szer több pinczében használtatott s nagyobb vendég-látogatás is két év óta a legnagyobb sikerrel használják.

[83] 6-12 5¹⁰-es palack ára 2 frt. 30 kr.

Minden üveg használati utasításával küldetik.

Megrendelhető: *Budapest a „Munka és a” kiadóváltala útján:*
IV. ker. Lipót-utca 6. szám, I. emelet 12. ajtó.

„Fekete czethal” (ezelőtt „Nro. 5.”)

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses figyelmét kitűnő asztali, vino di Chianti, dalmáciai, ménesi, bakator, villányi, budai s bogátsi boraimra tisztelettel felhívni, még pedig a legszerényebb árak mellett.

Villásreggelire, ebéd s vacsorára úgy bécsi, mint honi konyhát melegen ajánlhatom. Ugyanitt elfogadtatnak olcsó ár mellett ékezesi bérletek is.

Kitűnő fedett elkészített **tekepálya** is a n. é. közönség rendelkezésére áll.

Mennél számosabb látogatást kér

Rudolf Ludwig.

(123) 2-5

NYÁRI SZINKÖR

NAGYSZERŰ HANGVERSENÝ

KEDDEN, MÁJUS 26-án (PÜNKÖST HARMAD NAPIJÁN).

Két zenekar és pedig a katonai és a városi zene fogja felváltva a legkedveltebb zenedarabokat játszani saját karnagyaik vezetésével.

Ezen Brassóban soha nem látott ünnephez, melynél kitűnő ételekkel és italokkal igen jutányos áron gondoskodtam már, bátorodom a n. é. közönséget mély tisztelettel meghívni.

SCHMIDT FRIGYES.

(126) 1-1

Előnyös alkalmazást

nyernek: ügynökök, hivatalnokok, kereskedők, magán-zók stb., kik osztrák-magyar állam- és díjsorsjegyek havonkénti lefizetése mellett eladásával az 1884. évi XXXI. törv.-czik értelmében, foglalkozni óhajtanak; némi tevékenység mellett

Havonként 100—300 forintnyi jövedelemre számíthatni. — Ajánlatok, a jelen foglalkozás megnevezésével intézendők; **A fővárosi váltóüzlet-társaság** ADLER és társához Budapest.

Kiadó szállások.

Bolonyában, mester-utca

333. szám alatt

emeleti és földszinti kisebb-nagyobb szállások

kiadók

és azonnal elfoglalhatók.

(107) 6-12

Képviselő keresetetik.

Egy jóhírnevű elsőrendű gazdasági gép-
gyár Brassó és környéke számára egy
megbízható képviselőt keres a legelőnyösebb fel-
adatokkal.

Szives ajánlatok „**A. Z. 9.**” cím alatt *Lang*
Lipót hírdetési irodájába Budapestre, Dorottya-utca
(121) 2-3

ASSICURAZIONI GENERALI 1884. ÉVI MÉRLEGE.

BEVÉTEL.

Nyereség- és veszteség-számla az A) mérleghez: (1884)

KIADÁS

A tétel neve		Bevételek			A tétel neve		Kiadások		
		frt	kr	frt			frt	kr	frt
1. Díjtartalék a múlt évről:				Üzlet					Üzlet
a) tűzbiztosítás	1766333 83			Vagyon					Vagyon
b) szállítványbiztosítás	110477 75			Összes					Összes
2. Tartalék oly károkok, melyek 1883. decz. 31-én még függőben voltak:		1876811 58			1. Viszontbiztosítási díjak:		23 344 89		
a) tűzbiztosítás	633643 99				a) tűzbiztosítás		495684 01		
b) szállítványbiztosítás	179028 97				b) szállítványbiztosítás		666331 69		
c) jégbiztosítás	4644 03				c) jégbiztosítás				
3. Díjak a költségek levonásával:		817121 99			2. Károk:				
a) tűzbiztosítás	6437204 47				a) tűzbiztosítás kifiz. káro-szegek frt 2,540,087.04		3009811 29		
b) szállítványbiztosítás	12 846 01				tart. még ki nem fizet. károk fejb. „ 464,742 25				
c) jégbiztosítás	2450095 88				b) szállítványbizt. kif. káro-szegek frt 391,703.64		567511 52		
4. Kötvényilletékek:		10095706 36			tart. még ki nem fizet. károk fejb. „ 175,377 8				
a) tűzbiztosítás	246247 61				c) jégbiztosítás kifiz. káro-szegek frt 1,407,769.57		14 890 57		
b) szállítványbiztosítás	10281 42				tart. még ki nem fizet. károk fejb. „ 1,134.-				
c) jégbiztosítás	77832 36				3. Díjtartalék 1884. december 31-én még folyó biz-				
5. Tőkeelhelyezések jövedelme:		334361 39			tosításként:				
a) Értékekre adott előlegek kamatai és	4450 81				a) tűzbiztosítás		193408 95		
b) Állam- és más értékpapírok kamatai s osztalékai	2188 53 41				b) szállítványbiztosítás minden tehertől ment.		106656 02		
c) Kamatok váltószámláiról, folyó számláiról és ágió	59734 98				4. Az év folytán fizetett jutalékok:				
6. Nyeremény-egyenleg különféle értékesítések folytán					a) tűzbiztosítás		57 468 40		
7. Az állam és más értékpapírok többletértéke az 1884. decz. 31-iki árfolyam szerint számítva					b) szállítványbiztosítás		55093 50		
A tűzbiztosítási díjba befolyaló a tűkörüveg biztosításában elért eredmények.					c) jégbiztosítás		152974 73		
Összesen		13124 01 32	427863 4	13551864 36	5. Kezelési költségek:				
					a) tűzbiztosítás		654179 74		
					b) szállítványbiztosítás		87672 41		
					c) jégbiztosítás		121531 18		
					6. Adók és illetékek				
					a) tűzbiztosítás		1935 9 36		
					b) szállítványbiztosítás		2378 14		
					c) jégbiztosítás		28583 72		
					7. A nyugdíj és előleg pénztár kamatai		225671 22		
					8. Kétes követelések leírása				
					9. Leírás a leltárból				
					Nyereség		764128 20		
					Összesen		13124 01 32	427863 4	13551864 36

Nyereség- és veszteség-számla a B) mérleghez. Életbiztosítási osztály. (1884.)

A tétel neve		Bevételek			A tétel neve		Kiadások		
		frt	kr	frt			frt	kr	frt
1. Mult évi díjtartalék:		17199580 51			1. Viszontbiztosítási díjak				
le: díjtartalék az átadott viszontbiztosításra	308892 75	16891187 76		16091187 76	2. Eredékes biztosít. eszközölt fizetések				
2. Tartalék függő károkokért		238965 77		238965 77	a) halálesetre szóló biztosításokért				
halálközvetlen szóló biztosításokra	2747518 60				b) megélésre szóló biztosításokért				
megélésre szóló biztosításokra	43349 86				3. Díjbevételek				
éviáradékokra szóló biztosításokra	8 758 59				a) díjbevételek				
4. Kötvénydíjak		3281827 05		3281827 05	Levonva a viszontbiztosítások fejében:				
5. Díjtartalék átadott viszontbiztosításokra		46202 40		46202 40	a) díjbevételek				
6. Elhelyezett tőkék jövedelme:		329761 53		329761 53	b) díjbevételek				
a) Jelzálogi követelések kamatai	107024 31				Levonva a kiegészítési részleteket				
b) Értékekre adott előlegek kamatai	4273 72				Netto tartalék				
c) Állam s más értékpapírok kamatai	417663 83				5. Orvosi tiszteletdíj				
d) Folyó számlák	23488 53				6. Jutalékok				
e) Az ingatlanok tiszta jövedelme	257439 54				a) az év folyamán				
f) Életbiztosítási költségekre adott előlegek ka-	107637 52				b) kifizetve				
matai	917529 45				7. Kötések				
Levonva a tartalék rendes jutalékát	732226 41			732226 41	a) díjbevételek				
marad	185303 04				b) díjbevételek				
7. Nyeremény-egyenleg különféle értékesítések folyt.					8. Adó és bírói				
8. Az állam és más értékpapírok többletértéke az 1884. decz. 31-iki árfolyam szerint számítva					9. Az életb. biztosítottak nyereményrésze				
					10. Kamatok a nyereménynyeli bizt. javára				
					11. Kamatok a tontinabiztosítások javára				
					12. Leírás kétes követelésekre				
					13. Leírás a leltárból				
					Nyereség				
					Összesen				

AZ ASSICURAZIONI GENERALI VAGYONÁLLÁSA 1884. december 31-én.

VAGYON		A.			TEHER		A.		
		forint	kr	forint			forint	kr	forint
1. A részvényesek biztosított adósszelei		1837500		18375 0	1. Alapítók		232500		16250 0
2. Ingatlan birtok (minden tehertől menten):					2. Törzstestület nyereménytartalék		1070399 76		1040324 37
a) városi telkek		4615152 58		3103829 14	3. Tartalék az értékpapírok árfolyam-ingadozásának fedezésére		232284 43		61329 15
b) földbirtokok gazdasági leltárral					4. Jégbiztosítás tartaléka		200 0		84557 73
c) 1884 decz 31-én meg nem adott gazdasági					5. Ingatlan tartalék				
termékek a társaság földbirtokából		113587 93		113587 93	6. Tartalék a kifizetendő kifizetésekre		40000		800 0
a) Kölcsönök a társaság életbiztosítási kötvényeire		1873916 01			7. Rendkívüli rendelkezés alatti nyereménytartalék		315635		63127
b) Aktív életjuttatások és jelzálog által biztosított, a felek					8. Az 1884. decz. 31-én még érvényben lévő biztosít. tartalék				
halálakor felveendő tőkék vételára		53007 50		1926924 41	Az A mérleg				
3. Kamatozó jelzálogilag biztosít. tőke kölcsönök ingatlanokra					A B mérleg				
a) jelzálog oszt. tartoz. kivételével (alapsz. 1. cikke e) pont)					9. Tartalék bejelentett, de 1884. december 31-én még ki nem				
b) Kölcsönök letéteményezett állam és más értékpapírokra		119444 09		1942237 23	fizetett károkok:				
4. Állam és értékpapírok (A melléklet)		4131286 55		183987 85	Az A mérleg				
5. Váltók a társaságban		465573 30		9351400 65	A B mérleg				
6. Előlegek a jelzálog-osztály részére alapszab. 1. cz. e) pont					10. Osztalékalap az életbiztosításban nyereménynyel biztosított				
7. Pénzek folyó számlán különb. bankoknál és hitelintézeteknél		1317436 01		178192 87	tak javára				
8. Készpénz-készlet a tőke pénztárban		48560 17		39205 97	11. A VII. tontina-osztály vagyona kamatbiztosítással				
9. Maradvány a viszontbiztosítottok számláiból		114120 53		27095 46	a) A hivatalnokok nyugdíjpénztárának vagyona				
10. Az intézet főköjainak számláiból		514350 92		8902 66	b) A hivatalnokok ellátási pénztárának vagyona				
11. Az A mérleg folyó számláiból		805917 49		199649 75	12. Jelzáloghitelintézetek				
12. Adóssok különböző címek alatt					Egyenleg a viszontbiztosítottok számláján				
a) Letételek biztosítók és kezesség gyanánt		376745 61		542701 02	13. Hitelezők különböző címeken				
b) Díjtartalék átadott viszontbiztosításokra életbiztosításoknál		5935 9 21		240234 11	14. Letételek biztosítók és kezesség gyanánt				
13. Butorzat s vasszekrények a társaság és hivatalaiban,					15. A B mérleg folyó számlájának egyenlege				
14. Cégnyomtatványok és összes raktárakban					16. Gidoni alapítvány				
15. Törlesztendő jutalékok s törlesztendő szervezési költségek									

A cs. k. szab. Assicurazioni Generali központi igazgatósága Triestben: Dr. Maurogonato I. báró Morpurgo József, báró Rálli Ambr. Segré V., Dr. Calabi R., Goldschmidt Lipót.
A vezérigazgató: Marco Besso. — Magyarországi vezérigazgató: Budapest az intézet saját házában Dorottya-utca 10. sz.

Bővebb zár-, valamint kárkimutatások az alanti brassói főigazgatósnál kaphatók. Ugyanitt felvilágosítások
legnagyobb készséggel adatnak és biztosítási ajánlatok a tűz-, jég- és életbiztosítási ágazatokban a legbiztosabb fel-
tételtek és legolcsóbbi díjak mellett eszközölhetnek.
Jekelius Károly.